

Úvodník

březen 2010

Vždyť máme účast na Kristu, jen když své počáteční předsevzetí zachováme pevné až do konce. (Žd 3,14)

Účastníci zajisté Krista učinění jsme, jestliže však ten počátek podstaty až do konce pevný zachováme. (Žd 3,14 KR)

Mé sympatie měli vždycky lidé, kteří své projekty, plány či sny, ať už menší nebo větší, dotáhli do konce. Znam však několik lidí, kteří něco začali a nikdy to nedokončili. Vždy něco rozdělali a nechali pak za sebou nedokončená díla. Není nic sympatického na tom, když člověk odejde od rozdělané práce, když nedokončí, co začal.

Pisatel listu Židům nám sdílí něco závažného. Věčná účast, podíl na Božím království, reálný důsledek přináší pouze to, pokud své „kristovství“ zachováme pevné až do konce.

Je to podobné jako s během na dlouhou trať. Na startu jsou všichni plní síly. Všichni běžci se těší mediálnímu zájmu. Jakmile však vyběhnou, začne si každý z nich uvědomovat, jak je cíl daleko. Žádný takový závod není lehký. Stojí to mnoho sil. Během závodu se dostávají i krize. Vzdát to či nevzdát? Zvládnou to ještě či ne?

Díky Bohu za to, že jít za Kristem si nežadá žádné olympijské výkony. Nemusím dělat nic výjimečného, aby mě Bůh miloval. On od ode mne očekává pouze to, na co mám a čeho jsem schopen.

Jistě, můžeme mít na dlouhé trati nějakou krizi. Cítíme se být pod tlakem nároků našeho okolí. Ale i tady nám Písmo připomíná: *Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje. (Fp 4,13 KR)* nebo *A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. (Ef 6,10)*

Bratři a sestry, už jsme mnoho poznali a zakusili, ale vše do sebe dokonale zapadne až budeme v cíli. Až se postavíme před našeho Pána a uvidíme, co pro nás připravil, pochopíme úplně vše. A cítíš-li se vyčerpan či unaven, hledej svou sílu na kolenou u svého Pána. On nás posiluje, On je zdroj a naše síla. Vyznej spolu s Písmem: *Bůh je síla má i vojska mého.*

Lepší je zakončení věci než její počátek, lepší je trpělivost nežli povýšenost. (Kaz 7,8)

V Kristu

Pavel Kalous, pastor

Cíle společenství:

- ▶ stálá evangelizace města a okolí
- ▶ získávání následovníků Ježíše Krista
- ▶ podpora misie
- ▶ plné, pravidelné a dobrovolné desátky
- ▶ sociální činnost
- ▶ růst sboru a domácích skupin
- ▶ letní English camp 2010
- ▶ pravidelný modlitební život křesťanů
- ▶ duchovní moc pro Kristovu církev
- ▶ aktivní služba
- ▶ samofinancování
- ▶ zakládání nových sborů
- ▶ získání vlastní budovy

Kdo jsme

Ichthys Litoměřice, je svobodným evangelikálním společenstvím, které uznává Písma Starého i Nového zákona jako Bohem určený základ své víry a života, věří v Ježíše Krista jako Božího Syna a svého Spasitele, a přijímají Ducha svatého jako Kristova přítomného zástupce na zemi. *Ichthys* je svobodným společenstvím, které může navštívit každý bez rozdílu barvy pleti, společenského postavení a slyšet biblické poselství pro dnešní dobu.

Kristus pověřil své následovníky, aby šli ke všem národům, získávali mu učedníky, křtili je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učili je, aby zachovávali všechno, co jim přikázal. Jinde říká: „Milujte.“ Naše víra, nechť se uplatňuje láskou k bližnímu. Proto chceme zakládat a budovat společenství křesťanů, jejichž životní styl ukazuje na Toho, v koho uvěřili a oslavili tak Jeho jméno.

Nedělní kázání

Život z Božích sil

Pavel Kalous, 24. 1. 2010

Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. (Ř 8,8-9)

Jako Boží děti máme mnohá privilegia. Nicméně, realizovat je lze pouze z Božích zdrojů. Bible varuje před silovým křesťanstvím. Nemáte šanci vstoupit do Božího království ze svých sil. Nemáte šanci vstoupit do Božích zaslíbení ze svých sil.

S Duchem Svatým je to jako s větrem. Bůh nechce, abychom žili ze svých sil. Chce, abychom žili z Boží síly. Proto, na své lodi života můžete namáhavě veslovat nebo napnout plachty a nechat do nich opírat vítr.

Jak dobijíte duchovní „baterky“? Naučme se používat Boží zdroje. Apoštol píše křesťanům do Říma. *Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost. (Ga 5,16)* Máme lidskou přirozenost, která se hlásí ke slovu a člověk jí podléhá. Protože je v těle a nečerpá z Božího zdroje, žije z vlastní síly. Tato přirozenost však stojí proti nám samotným.

Dokážeme využít Božích zdrojů? Necháváme se Jeho Duchem proměňovat? Necháváme se Jeho Duchem posilňovat a zmocňovat? Je možné, že by Pán Bůh nechtěl, abychom Mu sloužili? Někdy se snažíme jako rychlík být nejrychlejší bez ohledu na okolnosti a Boží vedení. Pán Bůh chce, abychom kázali evangelium, ale potřebujeme Jeho zdroje, sílu.

Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Ef 2,10)

Někdy nezkoumáme ty duchovní skutky, ale žijeme v představě, co by Pán Bůh ASI chtěl. Kýžený výsledek se pak nedostaví. *A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. (Ef 6,10)* Teprve v Pánu se občerstvíš a uvidíš,

kam tě vede. Někdy jsme na pomezí být U Pána a být V Pánu. Řecký překlad je přesnější a říká: „být v pánu“. Je to podobné jako být U kostela a být V kostele. Není to stejné. Když jste v Pánu, rozumíte tomu, co pro vás Pán připravil, opouštíte své plány a plníte ty Jeho. Bůh má lepší plány, než máte vy.

V onen den bude Jeruzalému řečeno: "Neboj se, Sijóne, nechť tvé ruce neochabnou! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje, raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jásá a plesá." (Sf 3,16-17) Pán Bůh se z tebe chce radovat.

Nesnažím se být dobrým řidičem. Jen jezdím podle pravidel. Nejvíce duchovních dobrodružství zažijete tehdy, když složíte svoje silové zbraně. Pán Bůh nepotřebuje nic z nás, ale nás samotné. Pak začneme vstupovat do toho, co pro nás Bůh připravil. Boží zdroje jsou věčné.

Shrnutí:

1/ Nemusíš se namáhat se svým křesťanstvím.

2/ Nauč se duchovním zásadám, jak využít vlivu Ducha svatého. Věnuj tomu čas.

3/ Pozor na silové křesťanství. Tomu Pán Bůh nežehná ani za ním nestojí.

4/ Bůh je nadšený z každého, kdo chce realizovat Jeho plány a v Jeho silách. Znáte Jeho plány pro Váš život?

5/ Výsledným efektem je viditelný, pozeňnaný výsledný efekt.

Přilba spasení

Pavel Kalous, 31. 1. 2010

*A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. ... **Přijměte také 'přilbu spasení'** a 'meč Ducha, jímž je slovo Boží'. (čti celé Ef 6,10-17)*

Apoštol Pavel použil příměr, který kolem sebe viděl. Měl před očima římského vojáka v jeho zbroji. Máme mít na sobě plnou Boží zbroj. Akt přijetí plné Boží zbroje je na nás. Jsme vojáci Ježíše Krista. Všichni máme Boží zbroj, ale jen někteří ji mají na sobě. Nejsme bezbranní křesťané, to je lež. Bůh nás tu nenechal nezbrojené. Ta zbroj má být úplná. Dnes budeme mluvit o důležitosti přilby spasení (pro ochranu hlavy). Pán Bůh mě tu nenechal jako nahého v trní. K plnění úkolů mě vybavil. Když po tobě Bůh něco chce, tak tě k tomu řádně vybaví.

Boj máme vést proti mocnostem, nikoliv proti lidem. My se jim můžeme a vlastně máme vzpírat. Máme k tomu vybavení. Jen je zapotřebí na sebe vzít **plnou Boží zbroj**. *Snášeš se mnou všechno zlé jako řádný voják Krista Ježíše. (2Tm 2,3)*

Helma, přilba je důležitá věc. Chrání nás třeba při sportu, při práci na stavbě či v boji. Bez přilby je voják zranitelný. Toto je obrazem ochrany našeho myšlení. Boj často probíhá především v naší mysli, v našem myšlení. Jak my si chráníme svoje myšlení? Ďábel obchází společenství a snaží se zajmout křesťany. Jak? Špatným myšlením, přemýšlením. Když se mu to podaří, je to začátek naší porážky. Naše smysly potřebujeme mít správně nasměrované. Zásadní boje se odehrávají v naší mysli, v naší hlavě. Ďábel to moc dobře ví, proto útočí tímto směrem: Na náš **Zrak** – orgán oko, **Sluch** – orgán ucho, **Chut'** – chuťové pohárky v ústech (na jazyku), **Čich** – čichové buňky v nose a **Hmat** – mechanoreceptory v kůži (chcete si sáhnout).

Jednou k večeru vstal David z lože a procházel se po střeše královského domu. Tu spatřil ze střechy ženu, která se právě omývala. Byla to žena velmi půvabného vzhledu. David si dal zjistit, kdo je ta žena. Ptal se: "Není to Bat-šeba, dcera Eliáмова, manželka Chetějce Urijáše?" (2S 11,2-3) Ďábel tě nemůže donutit k hříchu, ale bude tě k němu pokoušet, svádět. K tomu používá naše smysly. Cíl? Ovlivnit naše myšlení. Hlava je řídicí centrum pro celé tělo. Je to takový velín.

Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není. Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky. (1J 2,15-17) Když se pro něco nadchnete, zjistíte, že pro to jste ochotni udělat strašně moc. Jednoduše vás to pohltí. Na to doplatila Eva v zahradě Edenu. Její oči ovlivnily její myšlení.

Dávejte tedy pozor, **jak** slyšíte: Neboť kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, tomu bude odňato i to, co myslí, že má." (L 8,18)

Nevykládejme si Boží věci pro svém, duchem dnešní doby. Vykládejme si je Duchem Pána Ježíše Krista.

Necht' je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponižil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. (Fp 2,5-8)

Přilba spasení je to, kam mám mít nasměrován svůj pohled, svoje slyšení. Pak jsem chráněn.

Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, který nestojí na cestě hříšných, který neseďává s posměvači, (Ž 1,1)

Naše smysly ovlivňuje to, s kým se často setkáváme. Buďte opatrní s kým často trávíte čas. Vaši víru nebuduje posedávání s nevěřícími. ... *nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci. (Ž 1,2)* Kdo vidí a slyší duchovně, může mít duchovní jednotu s křesťany.

Důsledek? *Je jako strom zasazený u tekoucí vody, který dává své ovoce v pravý čas, jemuž listí neuvadá. Vše, co podnikne, se zdaří. Se svévolníky je tomu jinak: jsou jak plevy hnané větrem. Na soudu svévolní neobstojí, ani hříšní v shromáždění spravedlivých. Hospodin zná cestu spravedlivých, ale cesta svévolníků vede do záhuby. (Ž 1,3-6)*

Chraňme svoje myšlení. Potřebujeme, aby přilba byla na hlavě řádně připevněná. Ďábel nám posílá ohnivé vzkazy, ale my máme přilbu. Kde máš svou přilbu?

Závěr:

1/ Výzva vzít plnou Boží zbroj je míněna vážně.

2/ To je duchovní boj. To je realita.

3/ Chraň své myšlení, svou hlavu.

4/ Zranění hlavy ochromuje celé tvé tělo.

5/ Kdo má zdravé myšlení, zdravě bojuje a také vítězí.

Shrbená žena uzdravena

Pavel Kalous, 7. 2. 2010

V sobotu učil v jedné synagoze. Byla tam žena, která byla stížena nemocí už osmnáct let; byla úplně sehnutá a nemohla se vůbec napřímít. Když ji Ježíš spatřil, zavolal ji a řekl: "Ženo, jsi zproštěna své nemoci" a vložil na ni ruce; ona se ihned vzpřímila a velebila Boha.

Avšak představený synagogy, pobouřen tím, že Ježíš uzdravuje v sobotu, řekl zástupu: "Je šest dní, kdy se má pracovat; v těch tedy přicházejte, abyste byli uzdravováni, a ne v den sobotní." Na to Pán odpověděl: "Pokrytci! Neodvazuje každý z vás v sobotu vola nebo osla od žlabu a nevede ho napájet? A tato žena, dcera Abrahamova, kterou držel satan spoutanou po osmnáct let, neměla být vysvobozena z těchto pout v den sobotní?"

Těmito slovy byli všichni jeho protivníci zahanbeni, ale celý zástup se radoval nad podivuhodnými činy, které Ježíš konal. (L 13,10-17)

Nevíme, jak ta žena byla stará. Ale je jisté, že být sehnutý, shrbený není příjemné. Má to určitou symboliku. Spoutání drží člověka, aby nebyl svobodný, shrbený v otroctví. Ta žena byla spoutaná Satanem. To pouto bylo součástí jejího života a bylo tak těžké, že ohnulo celý její život k zemi. To pouto tu symbolizuje to, co tě trápí, tíží to, co tě táhne k zemi. To trvalo dlouhých osmnáct let.

Ježíš přišel v sobotu do synagogy a v podstatě hned si všimnul ženy, která měla závažný problém. Dovolil si pozvat ji dopředu mezi muže, což bylo v synagoze naprosto nepředstavitelné. Ženy měly svá místa v synagoze oddělené vzadu. Uzdravil ji, což byla pro židy vykonaná lékařská práce. To sobotní předpis nedovoloval. A ještě ji nechal, aby po svém uzdravení velebila Boha. Velebit znamená mluvit chválit a děkovat nahlas. To ženy v synagoze nesměly. To nebylo podle náboženských řádů. Židovští rabíni rozpracovali desatero do dalších 613 příkázání.

Ta žena prožila uzdravení. Bůh chce něco dělat i v tomto čase, ale nevejde se do církevních řádů.

A řekl jim: "Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou." (Mk 2,27-28) Někdy přinášíme do církve tolik haraburdí a snažíme se to křesťansky přetřít. Vylepšujeme Boží slovo dalšími zbytečnými dodatky.

Jděte a učte se, co to je: 'Milosrdenství chci, a ne oběť'. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky." (Mt 9,13) Lidé ví, co je špatné, nemáme jim přidávat další břemena. Ježíš chce milosrdenství, ne oběť a rituály. *Kdybyste věděli, co znamená, 'milosrdenství chci, a ne oběť', neodsuzovali byste nevinné. (Mt 12,7)*

Proč jí Ježíš neuzdravil až druhý den? Nepohoršil by vedoucího synagogy, respektoval by sobotu. Nebylo by to moudré? Jenže v tom onen zázrak Božího jednání tady a teď. Ježíš se staví nadevše, co ze vztahu s Bohem udělalo náboženství, to, co lidé překroutili a zdeformovali. Tam, kde je zapotřebí Boží záchran, jsou dodatečné řády k ničemu. Všechno toto, je Kristu k smíchu a bourá všechny ty lidské dodatky „vylepšující“ Boží slovo.

Já dosvědčuji každému, kdo slyší slova prorocství této knihy: Kdo k nim něco přidá, tomu přidá Bůh ran popsanych v této knize. (Zj 22,18)

Ježíš chce stále napřimovat, co je d'áblem pokřiveno. **Kdy? Kdykoliv.** Ježíš přišel, aby vyhlásil zajatcům propuštění.

Podali mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno: 'Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým vrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.' (L 4,17-19)

To byl Ježíšův program. Církve nemá hlásat negaci. Boží léto Hospodinovy milosti neskončilo.

Neboť nejsme, jako mnozí, cizoložící slovo Boží, ale jako z upřímnosti, a jako z Boha, před obličejem Božím, o Kristu mluvíme. (2K

2,17 KR) Ta žena, když prožila osvobození, tak se napřímila. Kdo z nás by chtěl chodit ohnutý.

Všimněte si, že představený mluví k zástupu /nikoliv k Ježíši/, jeho argumentem je „Boží slovo“. Satan také argumentuje svou teologií (Božím slovem).

Ježíš své desatero zjednodušuje na duo:

Ježíš odpověděl: "První je toto: 'Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!' Druhé pak je toto: 'Miluj bližního svého jako sám sebe!' Většího přikázání nad tato dvě není." (Mk 12,29-31)

Lidé v církvi občas /často?/ nahrazují Boží přítomnost mnohými náhražkami. Řády a doktríny jsou jedněmi z mnohých takových náhražek. Představenému (představeným) jde o to dostat zástup na „svou stranu“ a tím dokázat, kdo má pravdu. To jsou ti, kteří tvrdě lpí na řádech a doktrínách. O co komu jde v církvi? Ježíši jde o člověka, ženu, která je osmnáct let sehnutá, zkřivená, paralyzovaná. Jen tvrdý člověk by nechal trpět své zvíře bez vody celou sobotu, jen aby ji dodržel.

Židovské ani křesťanské řády nejsou prostředkem ke spasení a záchraně. Boží království není ve slovech, ale v moci.

Neboť nezáleží v řeči království Boží, ale v moci. (1K 4,20 KR)

Ježíš jim řekl: "Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo. (J4,34)

... neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal; (J6,38) A kdo vidí mne, vidí toho, který mě poslal. (J12,45)

Ježíš mu odpověděl: "Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? (J14,9)

Dívejte se na Otce skrze Ježíše. Nenechte se „ukecat“ církevními řády. Možná, že jsi dlouholetý baptista či metodista nebo někdo jiný, ale nežiješ ve svobodě Krista. Taky si vzpomínám, jak se takový „ista“ bil na shromáždění v prsa. Kéž by byl aspoň křesťan. Kéž by žil z milosti.

Představte si, o čem ten večer všichni účastníci po shromáždění v synagoze přemýšleli? Co si ze shromáždění v synagoze odnesli? Co si odnesl onen představený synagogy? Co si odnesla ta žena? Není představený synagogy deformovaný daleko více, než samotná žena? Co si dnes odneseš ty? Chceš být osvobozen?

Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven, neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal; a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkřísil je v poslední den. Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den." (J 6,37-40)

Závěr:

- 1/** Ježíš osvobozuje ze satanových.
- 2/** Ježíš je nad jakýmkoliv náboženským řádem, řády /které jsou stejně jen lidskými dodatky/.
- 3/** Ježíš si nebere servítky s pokrytci, náboženskými uctívači řádů.
- 4/** Ježíš vidí předně spoutaného člověka. Náboženský pokrytec předně řády.
- 5/** Nevěstka církev se staví a v budoucnu postaví proti Kristovu tělu, církvi Ježíše Krista.
- 6/** Ježíšovo jednání je velkým svědectvím pro zástup kolem stojící. Tento zástup stojí i kolem nás.

Sycení tisíců

Brian Dagen, 14. 2. 2010

... Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem. Když už čas pokročil, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: "Toto místo je pusté a čas už pokročil. Propusť je, ať si jdou do okolních dvorů a vesnic koupit něco k jídlu." **Odpověděl jim: "Dejte vy jim jíst!"** Řekli mu: "Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?" Zeptal se jich: "Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!" Když to zjistili, řekli: "Pět, a dvě ryby." Přikázal jim, aby všechny rozsadili po skupinách na zelený trávník. I rozložili se oddíl za oddílem stokrát po padesáti.

Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, dobrořečil, lámal chleby a dával učedníkům, aby jim je předkládali. I ty dvě ryby rozdělil všem. A jedli všichni a nasýtli se. A ještě sebrali dvanáct plných košů nalámaných chlebů i ryb. Těch pak, kteří jedli chleby, bylo pět tisíc mužů. (čti celé Mt 6, 30-44)

Kdyby nám Pán Ježíš dal za úkol nasytit pět lidí, tak by to asi nebyl problém. A kdyby těch lidí bylo víc? 500, 5000? Jak byste reagovali? Někteří by asi dostali infarkt přímo na místě. Někteří by se stěžovali, že to nejde. Pán Bůh nám občas dává (zdánlivě) těžké úkoly.

Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili. Řekl jim: "Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!" Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst. (v. 30-31)

Pán Ježíš chtěl být s učedníky sám. Začal je připravovat na důležitou službu. Učedníci se právě vrátili z misijní cesty, na kterou je vyslal Ježíš. Měli strávit nějaký čas o samotě s Pánem Ježíšem. Takový čas je nesmírně důležitý. Pokud hodně sloužíme, Pán Ježíš nás zve k odpočinku, času stráveným jen s ním. To má mnoho důvodů. Hlavním důvodem je ale vyučení, vyučování, jak sloužit správným způsobem. Nevyučení lidé dělá mnoho chyb.

... Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem. (v. 32-34)

Ježíš byl s učedníky na pustém místě. Chtěl, aby byli mimo dosah dalších lidí. Když nastal den, vyšel z domu a šel na pusté místo; zástupy ho hledaly. Přišly až k němu a zdržovaly ho, aby od nich neodcházel. (L 4,42)

V těch dnech vyšel na horu k modlitbě; a celou noc se tam modlil k Bohu. (L 6,12)

Pán Ježíš pravidelně chodil na pustá místa, aby byl s Bohem. Takový čas potřebujeme i my. Jak zareagoval Ježíš, když mu lidi narušili Jeho plán? Nebyl našťvaný, měl s nimi soucit. Můžeme mít plány, ale měly by být velmi volné před Otcem, může si je upravit. Dobrá zpráva je, že můžeme za Ježíšem kdykoliv. Vždy na nás má čas.

Když už čas pokročil, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: "Toto místo je pusté a čas už pokročil. Propusť je, ať si jdou do okolních dvorů a vesnic koupit něco k jídlu." (v. 35-36)

Učedníci měli celkem logickou prosbu. Ale Ježíš jim řekl, aby jim oni dali najíst. On skutečně očekával, že něco udělají. Učedníci se právě vrátili z 1. misijní cesty, kde toho hodně zažili. Ale přesto nebyli plně připravení.

Odpověděl jim: "Dejte vy jim jíst!" (v. 37a) Učedníci viděli jen problémy. Ale dívejme se jinak. Co od nich Ježíš skutečně očekával? Jaká je správná reakce? „Pane, nevíme, co máme dělat. Ale opíráme se o Tebe, tak nám porad.“

Řekli mu: "Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?" Zeptal se jich: "Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!" Když to zjistili, řekli: "Pět, a dvě ryby." (v. 37b-38)

Ježíš dokáže tolik s tak málem. Nepotřebujeme hodně peněz, obrovskou modlitebnu, aby Pán Ježíš sloužil skrze nás. Nemusíme být nejobdarovanější člověk, aby skrze mě Pán Ježíš sloužil. Je zapotřebí být pouze Pánu k dispozici.

Přikázal jim, aby všechny rozsadili po skupinách na zelený trávník. I rozložili se oddíl za oddílem stokrát po padesáti. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, dobrořečil, lámal chleby a dával učedníkům, aby jim je předkládali. I ty dvě ryby rozdělil všem. (v. 39-41)

Ježíš dělal ten vlastní zázrak a učedníci rozdávali jídlo. Učedníci byli v tréninku. Ježíš slouží lidem skrze svou církev. Pán Ježíš chce používat nás. Jsme tělo, ruce a nohy, které slouží druhým. Ježíš je hlava a my jeho tělo. To se nezměnilo ani dnes. Kristova církev je tu.

A jedli všichni a nasýtli se. A ještě sebrali dvanáct plných košů nalámaných chlebů i ryb. Těch pak, kteří jedli chleby, bylo pět tisíc mužů. (v. 42-44)

Všichni lidé se najedli a byli spokojení. Kolik z nich odcházelo duchovně hladových? Takový chléb je jenom připomenutí, že Ježíš Kristus je chléb života, který nás může plně uspokojit. Jen Pán Ježíš sám nás může plně uspokojit.

Když dostaneme tak velký úkol, měli bychom říct: „Pane, dokážu to jen s tebou.“ Nebojme se velkých úkolů. Když dostaneme úkol, dostaneme i sílu, abychom to zvládli a milost, abychom to mohli dokázat. Pán Ježíš je v tom s námi.

Biblická hodina

Ježíš přišel, aby zmařil skutky ďáblovy

Pavel Kalous, 30. 12. 2009

Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil činy ďáblovy. (1J 3,8b)

Ježíš přišel, aby nás spasil. To je často uváděná část evangelia. Pán Ježíš Kristus však přišel také proto, aby zmařil všechny skutky ďáblovy.

A tato žena, dcera Abrahama, kterou držel satan spoutanou po osmnáct let, neměla být vysvobozena z těchto pout v den sobotní?" (L 13,16)

Někdy máme dojem, že když jsme nemocní, že to činí Pán. Tady je psáno něco jiného. Myslíte si, že kdyby to dělal Bůh, Ježíš byl šel proti tomu? Ježíš říká, když je dům rozdělen - neobstojí. Ježíš zde demonstuje, že má moc nad Satanem.

A hle, jakýsi muž ze zástupu volal: "Mistře, prosím tě, ujmí se mého syna, vždyť je to mé jediné dítě; hle, zachvacuje ho duch, takže znenadání vykřikuje, a lomcuje jím, až má pěnu kolem úst; jen stěží od něho odchází a tak ho moří. Prosil jsem už tvé učedníky, aby ho vyhnali, ale nemohli." Ježíš odpověděl: "Pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě mám být s vámi a snášet vás? Přiveď sem svého syna!" Ještě než k němu přišel, démon ho povalil a zkroutil v křeči. Ježíš pohrozil nečistému duchu, uzdravil chlapce a vrátil jej otci. (L 9,38-42)

Jan Křtitel posílá ke Kristu své učedníky a ptá se, co se děje. A Pán Ježíš mu sděluje - slepí vidí, hluchí slyší, ... zastihlo vás Boží království.

Nechť se víc projevuje Boží moc mezi námi. Pán Ježíš Kristus přišel, aby zmařil, zhatil, rozbil skutky Ďáblovy. Když Pán Ježíš za nás zemřel, abychom byli spaseni, proč je ještě tolik nespasených? Protože církve spí a neumí také používat Boží moc. A Zlý z toho jen těží.

My jsme Kristovo tělo, máme jít směle, být rozhodní a udatní a v Boží moci zabírat Boží království.

Máme uplatňovat moc a sílu - šlapat po veškeré síle nepříteli. Člověk není středobodem vesmíru. Otčováním zájmem je oslavit Pána Ježíše Krista.

Bůh nás povzbuzuje v L 11,13: „Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho o to prosí!"

Nemůžeme jít ve své síle, neboť nemáme takový potenciál jako duchovní bytosti. Pokud jsme však nástroji v rukách Pána Ježíše, pak to funguje jinak.

Ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země." (Sk 1,8) Není třeba věci "tlačit" ze své síly. Naslouchat mu a poslouchat Ho (Ducha svatého).

Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšníky." (L 5,32) To je často, co nám chybí. Absolvujeme shromáždění a víc se o Ducha svatého nezajímáme. A prakticky ani nevíme, jak na nás Duch svatý sestupuje. Potřebujeme znovu a znovu zmocnění Duchem svatým.

Na místě Kristově konáme toto dílo. Nečekej, že Duch svatý bude dělat něco za tebe. Bůh si zmocňuje celé své tělo.

Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí - a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán. A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní - nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti - s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení. (F 2,9-12)

Můžeme se zaštitovat jménem Pána Ježíše Krista. (Před kterým se musí sklonit KAŽDÉ koleno.)

S bázní a chvěním KONEJTE své spasení. Konáme ho, když neseme ovoce.

To je katastrofa církve, když lidé po shromáždění zavrou za sebou dveře sboru a jako když se o ničem nemluvilo. Jsme to MY, kdo má spasení uvádět ve skutek, do reality!

Jakým způsobem lze do tohoto vstoupit? *Mocnější však je milost, kterou dává. Proto je řečeno: 'Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.' Podřídte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám. (Jk 4,6-7)* Když stojíte pod milostí, pak to funguje.

Přibližujete se k Bohu? Je nesmírně důležité mít každodenní kontakt, vztah s Bohem.

Pakliže vás něco mačká, úpíte pod něčím - vzepřete se ďáblu a uteče od vás. Vždyť Pán Ježíš přišel, aby zmařil skutky ďáblovy. *Vzepřete se mu, zakotvení ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy. (1Pt 5,9)* Deprese je démon, i s ním musíte zacházet jako s duchem.

Máme se vzpírat ve vědomí toho, že jsme tělo Kristovo. Bible říká, Ježíš přišel, aby zmařil skutky ďáblovy. Pavel i Jakub říká - vzepřete se ďáblu. - A my to dělat nebudeme. -

Potřebujeme objevovat, že Boží moc je něco, s čím se dá "pracovat", používat k Jeho slávě.

Bůh nepotřebuje naši vůli, naše dobré plány, metody, Bůh potřebuje nás v poslušnosti, vydání. Pane, kde v tom tvém plánu mám stát?

A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. ... (čti celé Ef 6,10-13) Je třeba hledat sílu v Pánu. Oblékat plnou Boží zbroj. Nepřítelem nejsou lidi, ale Zlý a démoni. Modlit se v Duchu svatém v každý čas.

Shrnutí:

1/ Síla Božích lidí je v pokoření se před Bohem (odevzdat sebe na oltář).

2/ Adepti na Boží sílu a moc jsou ti, kteří se vydají v poslušnosti.

3/ Pokora a poslušnost nejsou přirozeným charakterem člověka, proto se s tím utkáme v boji se sebou.

4/ Kladnou odpovědí získáváme moc a sílu mařit skutky ďáblovy.

5/ Usilujme o to, abychom mohli mařit skutky ďáblovy.

Chceš si stoupnout na místo, které ti Pán určil? Nebo si povedeš svou?

Ježíšova rodina

Pavel Kalous, 6. 1. 2010

Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel. Kolem něho seděl zástup; řekli mu: "Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě." Odpověděl jim: "Kdo je má matka a moji bratři?" Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: "Hle, moje matka a moji bratři! Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka." (Mk 3,31-35)
Podobný text v Mt 12,47 a L 8,19.

V předchozím oddílu čteme, jak Pán Ježíš uzdravoval hojně na břehu jezera, člověka s odumřelou rukou, malomocného člověka. Můžeme vidět, že Pán Ježíš byl už „známý“, vědělo se o NĚm. Nejen, že kázal, ale že při NĚm byla moc, činil zázraky.

Marie, jeho matka, byla u zázraku Jeho početí. Pamatuje si, jak se to stalo. Byť to bylo před více než třiceti lety. Přesto se může stát, že daná skutečnost „vybledne“. Proto, když bylo Ježíši dvanáct, a stalo se toto:

„On jim řekl: "Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" (L 2,49), nerozuměli Mu. První zázrak pak Ježíš činí na svatbě v Káni Galilejské, když promění vodu ve víno. (J, 2. kap.)

Lidé mohli tušit, že se něco kolem Ježíše děje. I Nikodém si toho byl vědom, čteme u Jana ve 3 kap., *Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: "Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním." (J 3,1-2)*

Ať to byla Marie, Josef, starší sourozenci Ježíše, a další lidé, začali rozeznávat, že se kolem NĚj děje něco výjimečného.

I žasli nad jeho učením, neboť učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci. (Mk 1,22)

Žasli nad jeho učením, poněvadž jeho slovo mělo moc. (L 4,32)

Je-li Ježíš pod autoritou Otce, chce-li být tam, kde jde o věci Otce, musí se to projevit. Jsme-li Kristovým tělem, dříve či později by mělo být vidět, že se s námi projevuje moc Boží přítomnosti.

Proč ho matka a sourozenci hledali? Hledali ho jako syna a bratra? Měl nějaké povinnosti doma? Jak se na NĚj dívali? Jako na Učitele? Nebo jako syna a bratra? Znají ho 30 let, tesaře a najednou přijde Jan Křtítel, Ježíš se nechá pokřtít a začne kázat a vyučovat. Co to v těch lidech způsobilo? Co se to děje s naším Ježíšem? To je otázka – víme, známe, kdo je náš Ježíš?

Potřebujeme pochopit – kdo je pro mne Ježíš?

Proč noví lidé přicházejí do církve? Proč hledají Ježíše? Např. potřebují pomoci v nouzi. Někdo přijde ze zvědavosti. Někdo má velmi vážný životní problém. Strach ze smrti. Důvody jsou různé. Úlohou církve, nás křesťanů, je dát těmto lidem čas, aby daný člověk mohl sám přijít na to, proč chodí do společenství, proč hledá Ježíše.

Marie byla asi Ježíši úplně nejbližší, pak samozřejmě učedníci. Můžete mít zkušenost Duchem svatým, že se setkáváte s Kristem.

Ježíš Řekl: "Amen, pravím vám, žádný prorok není vítán ve své vlasti. (L 4,25) Vstali, vyhnali ho z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo jejich město vystavěno, aby ho svrhli dolů. On však prošel jejich středem a bral se dál. Odešel do galilejského města Kafarnaum a učil je v sobotu. Žasli nad jeho učením, poněvadž jeho slovo mělo moc. (L 4,29-31)

To je zvláštní. Nejen že nemohl učinit žádný zázrak, ale ještě Ho vyhnali. Naproti tomu Kafarnaum. To velmi ovlivňuje náš duchovní život, uvolnění Jeho moci do našich životů. Naše postoje uvolňují či neuvolňují Boží moc do našich životů, služeb.

Proč, jakým způsobem, v jakém postoji hledáš Ježíše? Ježíš tu nepopírá svou rodinu, On dobře ví, že je psáno, cti své rodiče. Respektuje, co je psáno v Zákoně. Přednější je však naplnění Boží vůle. Nezříká se své rodiny, ale naplnění Otcovy vůle

je přednější. Élí – kněz, který měl dva syny, kteří znevažovali bohoslužbu. Hospodin mu říká, „*Proč pošlapáváte můj obětní hod a dar, které jsem přikázal pro tento příbytek? Ctil jsi své syny více než mne. Ztloustli jste z prvotin všech obětních darů Izraele, mého lidu.*“ (1S 2,29) Můžu mít syny, mít je rád, ale je důležité, jak to všechno poskládat, s Boží vůlí.

Jak na to Ježíš reagoval? *Kdo miluje otce a matku více nežli mne, není mne hoden. (Mt 10,37)*

Musíme to dát do správného kontextu. Boha milujeme láskou, kterou máme milovat Boha. Člověka milujeme láskou, kterou máme milovat člověka. Psa nebo kočku milujeme láskou, kterou má být milováno zvíře.

Existuje vztah duchovní i fyzické rodiny. Bůh je pramen žití. Když ho nemáte, jak to vypadá?

Duchovní rodina není spojená krví, ale Boží vůlí.

Ježíš jim řekl: "Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo. (J 4,34) ... neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal; (J 6,38)

Ježíš se rozhlédl a dívá se. Nejdřív viděl ty, kteří seděli kolem NĚho. Jestliže máte Boha na správném místě, jako Marie, která seděla u Ježíšových nohou, tak z toho vyplývá všechno. To si museli uvědomit i Jeho matka a sourozenci. Je tu Boží povolání, je tu Boží vůle, kterou chci naplnit. Ježíš se dívá, kdo sedí nebo neseď u Jeho nohou.

Hospodin na lidi pohlíží z nebe, chce vidět, má-li kdo rozum, dotazuje-li se po Boží vůli. (Ž 14,2) Modlete se, co je Boží vůle.

Ježíš dává odpověď, kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, sestra i matka. Jak vážně беру své místo v církvi? Dříve nebo později se to ukáže.

Shrnutí:

1/ Jak vidíš Ježíše?

2/ Proč hledáš Ježíše?

3/ Jak máš seřazené priority?

4/ Kde chceš sedět? Venku nebo u Ježíšových nohou?

5/ Jsem ochoten modlit se za naplnění Boží vůle v mém životě?

Modlitba do výsledku

Pavel Kalous, 27. 1. 2010

Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat: "V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: 'Zastaň se mne proti mému odpůrci.' Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit a nakonec mě umoří.'"

A Pán řekl: "Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce! Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?" (L 18,1-8)

Neustálá modlitba přináší odpověď. Lidé mají tendenci v modlitbách "vyšumět". Modlí se, ale nečekají na výsledek. Potřebujeme mít svědectví vyslyšených modliteb. Dábel se snaží ukrást "výsledek" našich modliteb.

Bůh chce, abychom se modlili do konkrétního, viditelného výsledku.

Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat. (v.1.) Tady je řečeno - co je cílem. Je to podobenství, nestalo se to. Je to připodobnění. Jaký má mít člověk postoj, aby viděl výsledek v modlitbách? Jak to udělat, abychom měli vyslyšené modlitby?

Stále se modlit a neochabovat. To je jeden z duchovných zákonů, stejně jako jsou fyzikální a chemické zákony. Potřebujeme pochopit, že církev potřebuje viditelná, reálná svědectví.

V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: 'Zastaň se mne proti mému odpůrci.'(v. 3)

Chceš-li mít odezvu, musíš se nejen modlit, ale také tomu "něco" obětovat. Pokud to budete "šidit", nebude to fungovat.

Je to povzbuzení ke každodenním modlitbám. Nebojte se investovat do modliteb, do Božího království. To otevírá Boží průduchy. Dábel to dobře ví, a snaží se seč může, abychom to nedělali, nic nedostávali. Je to lhář a zloděj. Třeba žiješ v nějaké lži, proto nedostáváš odpověď. Bůh Otec chce, abys odpověď obdržel.

Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá? (v.7) Což teprve dobrý Bůh - On si s námi nehraje, On nám chce odpověď dát, otázkou je, zda ji chceme slyšet.

Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit a nakonec mě umoří.' (v. 4-5)

Ona pohnula tou druhou stranou přemýšlení soudce. Mnohé můžeme změnit, když pohneme Boha k činu, neodbytnost způsobila duchovní pohyb. Je třeba být vytrvalý a nenechat své modlitby „vyšumět“ do ztracena. Zde v Písmu ale čteme: ...kteří k němu dnem i nocí volají...(7b) Jak stojíme modlitebně my? Dá se využít jakákoliv příležitost k modlitbám! Dá se využít jakýkoliv čas k modlitbám!

Nevěř že:

- když Bůh mlčí, znamená to Jeho nezájem o tebe;
- se o tebe nestará, je lhostejný a zapomíná na tebe;
- volání k Bohu je zbytečné;
- tvůj příběh nedopadne dobře.

Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. *Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá. Nedomnívej se zajisté člověk ten, by co vzítí měl ode Pána. Muž dvoji myslí, jest neustavičný ve všech cestách svých.* (Jk 1,6-8 KR) Nelze mít víru a pochybnosti dohromady!

Důvody zdanlivého prodlení:

- budování lidské vytrvalosti (buduje náš charakter) a učí trpělivosti, bez ní není odpovědi;
- ještě není správný čas (nám se často zdá, že ano);
- vyučování vytrvalé důvěry v Boha, že se něco neviditelně děje, i když to není viditelně (zatím) vidět;
- duchovní boj (než se k tobě dostane odpověď, může být na "cestě" nějaká duchovní překážka).

Proste, a bude vám dáno; hleďte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. *Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Nebo by mu dal hada, když ho prosí o rybu? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, tím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí!* (Mt 7,7-11 stejně L 11,9-13)

Cíl: nauč se modlit do přijetí odpovědi (viditelného výsledku).

V třetím roce vlády Kýra, krále perského, bylo Danielovi, který byl pojmenován Beltšasar, zjeveno slovo. A to slovo je pravdivé; týká se velké strasti. Pochopil to slovo. Pochopení mu bylo dáno ve viděních.

V těch dnech jsem já, Daniel, truchlil po celé tři týdny. Chutný chléb jsem nejedl, maso a víno jsem nevzal do úst, ani jsem se nepotíral mastí až do uplynutí celých tří týdnů. Dvacátého čtvrtého dne prvního měsíce jsem byl na břehu veliké řeky zvané Chidekel. Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jakýsi muž oblečený ve lněném oděvu. Na bedrech měl pás z třpytivého zlata z Úfazu. (Da 10,1-5)

Nečekej a rozhodni se být modlitebník, který se nebojí i pústu. Uvidíš mnohé a zmůžeš tak mnohé.

Osmeru pak nalézám radu:

I. Nelekati se až do choulostivosti a zoufání.

II. Ustupovati do skrýší.

III. Potěšení hledati u Boha v jeho Slovu.

IV. Volati vroucně k Bohu o ochranu.

V. Doufati silně.

VI. Hotovu však býti k životu i smrti.

VII. A pak se strojití opouštěním všech v světě věcí a žehnáním se společným.

VIII. A umíratí s potěšením vítězně.

1/ O nelekání se takto mluví Bůh: *Vyjděte, lide můj, a vysvobod' jedenkaždý duši svou od prchlivosti hněvu. A nebudte choulostivého srdce, aniž se bojte pověsti, kteráž slyšána bude roku tohoto i druhého, když přijde pověst a ukrutenství v zemi a pán na pána.* (Jer. 51, 45-46) Nemíni, abychom špalci byli, hněvu ani ran necítící: ale abychom rozumně, co se děje, soudíc, *Pána Boha posvěcovali v srdcích svým.* (Iz 8,13) Můžeme tedy, když Bůh spravedlivými soudy svými bezbožných svět zatopuje, Sodomu podvrací, Jericho obořuje, Babylon hřmotem národů dobývá etc., nejinak na to hleděti, než že *Pán jde, aby soudil zemi* (Ž 96,13); *jež předchází oheň všecko zřirající, a vůkol něho vichřice náramná* (Ž 50,3). Avšak, poněvadž to náš Pán jest, nelekati se toho přílišně, *byť se i země podvracela a hory padaly do prostřed moře etc.* (Ž 46)

2/ Co se tkne skrýší a do nich utíkání, tato jest o tom samého Boha rada: *Ej, lide můj, vejdí do pokojů svých a zavři za sebou dvěře: schovej se na maličkou chvílku, dokudž nepřejde hněv. Nebo aj, Hospodin běře se z místa svého, aby navštívil nepravost na obyvatelích země.* (Iz 26,20). Kdo před Bohem utíkati chce (jako Jonáš), neuteče, protože není kam se podíti. (Ž 139,7. Am 9,1) Ale kdo před lidskou vzteklostí neutíká, moha, pokouší Boha.

3/ A protož valí-li se na zlý svět vody potopy, ustupujte, Noelové, do korábu, jaký komu ukáže Pán. Valí-li se na Sodomu oheň a síra, utíkejte, Lotové, k ukázaným sobě horám; aneb sobě nějaké vyproste Segor, kteréž by pro vás zachováno bylo. Valí-li se Farao jaký s vojsky svými, utíkejte na poušť; a pakli dostihá, a vy nic než před sebou moře a po stranách příkré skály vidíte, volejte k Hospodinu, kterýž i v bezcestí cestu najítí, propast rozetna, může.

4/ Chce-li komu Pán podzemní skrýši ukázati, *hrob*, i to za milost přijma, ubíre se do toho svého pokojíčka s potěšením: jakž Pán Bůh nejednou svatým svým činíval, třeba mečem je zachvátě, aby dalšího zlého neviděli, jakž se pobožnému králi Joziášovi stalo (2Král 22,20), protože v takový čas *žádostivější bývá smrt nežli život* (Jr 8,3) a volno s Eliášem volati: *Dostit' jest, ó Hospodine, vezmi duši mou.* (1Král 19,4)

5/ Potěšení u Boha v Slovu jeho že hledati potřeba v čas tak zlý, namítá David, právě: *Když zákon tvůj, Hospodine, nebyl potěšení mé, já bych zahynul v trápení svém.* (Ž 119,92) A v Žalmu 46 praví se, že *byť se země podvracela a hory sebou házeły do prostřed moře etc., město však Boží potokem a prameny jeho se obveseluje.*

6/ Buďtež tedy napomenuti, moji milí, po jakýchkoli skrýších rozlezlí, nade všecky jiné časy pilnu býti čtení a zpytování Písem sv. pro vyrozumění, *co se to děje, a proč se děje, a na jaký cíl to všecko vyjítí musí.* Že jmenovitě toto jsou ti *předpovídání časové, v nichž se vylévání sedmi koflíků posledních ran Božích děje* (Zj 15,1), a *časové poslední veliké žně, protože dozrála země, aby požata byla* (Zj 14,15), a *časové velikého soužení, jakéhož nebylo od počátku stvoření, jakž mluví, tyto časy předpovídaje, Pán* (Mar. 13,19), *časové totiž, v nichž nyníější*

křesťanstvo, falešný Nového zákona Jeruzalem, ukřižovavše znovu Krista svého, vzbudili proti sobě hněv Boží, takže Vespaziánové od Boha vyslaní jdou k vyvrácení jeho. Sumou, že poslední to ještě jednou pohnutí nebem i zemí jest, aby přišli k Žádoucímu národům všickni národové. (Ag 2,7)

7/ Modliteb vroucích s postem že v časy takové k odvrácení hněvu potřeba, o tom v Písmě plno jest i rozkazů i příkladů. Protož *pobožně otcové naši hned v začátku vyhnanství našeho modlitby s postem každého pátečního dne nařídili.* Čehož, poněvadž jisté jest, že mnozí neostříhali a hněvu Božího i tím způsobem krotiti sobě nepomáhali, aj, *já paběrek, sobě i vám paběrkům, ustavičný již půst a modlitby vyhlašuji!* Zda by snad ještě, zda by ještě odhlíviti se chtěla zůřivost Boží. Vizte, čtete, uvažujte, k srdci připouštějte, co o tom tytýž v Slovu svém nařizuje Pán Bůh. A co to jest (Lv 23,29): *Všeliká duše, kteráž by se neponižovala, vyhlazena bude.* A kterak ninivitský král s svými valící se již podvrácení od sebe odvrátili. (Jon 3)

8/ Volej tedy i z vás každý k Bohu: avšak *doufánlivě*, chytě se jako Jákob Boha a s nim zápaseje a jeho nepouštěje, až by vyslyšel a pomohl. Na to zajisté jde zaslíbení Boží: *Vzývej mne v den soužení a já tebe vytrhnu.* (Ž 50,15) Aniž koho pohružka Boží rozpakuj: *Byť i volali ke mně, nevyslyším* (Jr 11,11), *byť se i postili, nevzhlednu, ale mečem, hladem, morem do konce je zhubím.* (v.12,14). To zajisté ne o ditkách svých, ze mdloby padajících, ale o z umysla bezbožných mluví: jimž nemůže-li přímluvou svou Mojžiš neb Samuel pomoci (Jr 15,1), svou však aspoň duši vytrhne každý vroucí modlitebník (Ez 14,14).

9/ Protož slyšte i vy, milí moji: *Aj, dnové trápení jsou, z nichžto však vysvobodí vás Pán. Nebojte se ani pochybujete: nebo Bůh vůdce vás jest.* (4 Ezdr. 16,75) Přijde-li vám i nyní ještě utíkati, doufejte, že oblak obrany jeho před vámi a za vámi pujde, jako když lid svůj z Egypta vedl. A že anjel Hospodinů pujde s vámi po poušti, jako s Eliášem, až na horu Boží Oreb, kdež nějakou pro vás jeskyni najde Pán. (1Kr 19,8-9).

10/ Pakli koho i v jeskyni vyšpehující obklíčí, jako Davida Saul, i tu nezoufati, ale ku Pánu volati: kterýž nějaké Filistynské po zadu na Saule pustiti vždycky moc má. Aneb přišel-li by kdo do zajetí, mocen jest Bůh nějakého nastrojiti Abrahama, kterýž by Lota zase vysvobodil. A dostal-li by se Samson v ruce nepřátel, kteříž jej zemdlíc sváží a oslepí, mocen jest Bůh ještě mu navrátiti sílu, aby umíraje více nepřátel zbil, nežli živ jsa.

11/ Nýbrž byť kdo s neposlušným Jonášem do zbouřeného moře hněvu byl uvržen, ani tam nezoufej, z břicha hrobu volej! A Pán mocen jest i odtud tebe na nějaký břeh navrátiti beze škody. Aneb byl-li by do rozpálené peci uvržen, i tam nádeje tratiti netřeba: pro přítomnou moc Pána toho, kterýž i plamen ochlazovati a tak dobře skrze oheň jako skrze vodu, koho chce, bez urazu provésti může a umí.

12/ Ale zase byla-li by Pána života i smrti vůle jinak (že by totiž, stálostí naší a mučednictvím oslaven býti chtěje, tonouti nás, až bychme utonuli, a hořeti, až bychme shořeli, a podvraceti se, až bychom podvráceni byli, chtěl), tu již *resignací, t. odvolení aneb vlastní vůle odložení a na všecku samu celou vůli Boží se oddání, potřebí.* Příkladem Davida, kterýž utíkaje, řekl: *Nalezl-li sem milost před očima Hospodinovými, přivede mne zase. Pakli dí: Nelíbíš mi se, aj, teď sem, nech mi učiní, což se líbí jemu.* (2Sam 15,25). A samého Božího Syna, kterýž na tvář padaje volal: *Možné-li, Otče, nechat odejde kalich tento ode mne! Avšak ne jakž já chci, ale jak ty chceš.* (Mt 26,39)

1. Jsem nepřemožitelný

Noviny v roce 1912 měli nadpisy jako: *TUTO LOĎ ANI BŮH NEPOTOPÍ*. Mysleli si, že stvořili něco, co nemůže nikdy selhat. Kvůli pýše byla loď vybavená záchrannými čluny ani ne pro polovinu lidí na palubě. Byl to postoj "mám všechno pod kontrolou" a pocit, že nikdo mi nemůže pomoci, protože já žádnou pomoc nepotřebuji. Tak často tento postoj vidím ve vedení. Vybudovali jsme si (nebo budujeme) svoji "loď" a nepotřebujeme žádnou pomoc, ani Boží. Jestli máme postoj "Udělám to, ať už to je to nejlepší nebo ne, Ty, Bože, to požehnej!" se dá, myslím si, zjistit z reakce na autority v našich životech. Dá se vidět v tom, jak se chováme k lidem, nebo tehdy, když je používáme na dosažení svých plánů. Dá se to vidět v neochotě přiznat si svoje slabosti a v neochotě uznat, že potřebuji pomoc nebo někoho, komu se zodpovídám, nebo v neochotě uznat kritiku. A zdá se, že nás Bůh nechá často pokračovat tímto směrem, ale jakmile přijde "ledovec", je již pozdě. Naše pýcha končí zklamáním a zničením mnohých lidí. Lidé nám důvěřují přesně tak, jako pasažéři Titaniku, ale Žalm 16,18 nás ujišťuje, že pýcha předchází pád. Dá se tvoje vůdcovství charakterizovat pokorným uznáním, že to sám nezvládneš? Nejsi nepřemožitelný. To je ta nádhra Kristova těla. Potřebujeme se navzájem, ačkoliv máme rozdílné nálepky.

2. Chci si budovat svoji pověst a slávu

V ledových vodách Severního Atlantiku, uprostřed noci, se Titanic hnul rekordní rychlostí, aby překonal časový rekord přeplavání Atlantického oceánu. Kapitán, který měl 26 leté zkušenosti, věděl o nebezpečí. Ale asi nevěděl dost. Věděl, že při takové rychlosti by bylo těžké obrátit tak obrovskou loď v případě, že by se střetli s ledovcem. Ale byl ochotný ohrozit životy stovek lidí, aby sám pro sebe získal dobrou pověst. Nakonec sice pověst získal, ale stovky to nepřežili a on mezi nimi. Čím jsou tvoje rozhodnutí? Za jakým účelem připravuješ svoji činnost a projekty, které děláš? Je to kvůli tomu, že jsi zapálený zachraňovat miliony lidí, kteří žijí okolo nás a směřují do záhuby, nebo kvůli tomu, aby jsi si stal někým - aby jsi si vybudoval vlastní království a pověst? Proč vyučuješ to, co vyučuješ, a setkáváš se s těmi, se kterými se setkáváš? Chceme být přijímání, ctění a oblíbení? Nebo jsme ochotni zemřít sami sobě, svojí pověsti, slávě (J 12,24) a stát se semínkem zasazeným ve skrytosti, které je vyprázdněné od sebe samého a tak produkuje úrodu nadpřirozených proporcí? Příliš často hrajeme divadlo, ve kterém sami sebe přesvědčujeme, že budujeme Boží království a při tom každou minutu se víc a více lidí ubírá hlouběji do beznadějně věčnosti.

3. Protože to nebereme vážně, jsme nepřipravení

Dva námořníci byli pověřeni tím, aby vyhlíželi ledovce. Svoji odpovědnost ale nebrali absolutně vážně. Dělalí si žerty z toho, že na vyhlídce vůbec není dalekohled. Ale koho to trápí, vždyť "tuto loď ani Bůh nepoto-

pí": Byli v situaci, kdy už jen oni mohli odvrátit hrozící katastrofu, která se blížila obrovskou rychlostí. Příliš často je naše vedení reakční (špatně reagující) namísto toho, abychom dopředu předpokládali a podle toho jednali. Stále se věnujeme odstraňování katastrof namísto toho, abychom se jim zavčas vyhnuli. Nemáme vizi, nemáme žádné plánované kroky, pomocí kterých bychom vykonali Boží vůli v dané situaci. (Často si ani nejsme jisti, co je v dané situaci Boží vůli.) Zkrátka to jen tak necháme jít a předstíráme vedoucího doufající, že se někde při tom všem přihodí něco dobré. Byl jsem velmi povzbuzený vedoucím mládeže, který věnoval poslední tři měsíce tomu, že poctivě zvažoval potřeby mladých lidí v jeho vesnici, stejně tak jako potřeby svých mládežníků. Společně se svou skupinou vedoucích potom začal plánovat 2 - 3 letou strategii na naplnění těchto potřeb. Bere vážně svoji službu a její potenciál zasáhnout a měnit životy mládežníků. Kam směřuješ ve svém vedení? Máš potřebné nástroje a výcvik? Zaslých jsi Boží hlas? Jsi ve svém vůdcovství připravený přejít do dalšího století a zaujmout tuto strategii pro Krista?

4. Nejsme ochotní riskovat vše kvůli životu ostatních

Většina záchranných člunů opouštěla Titanic polo-prázdna a jejich osádky z bezpečné vzdálenosti sledovala, jak umírá 1500 lidí. Po té, co se Titanic potopil, byl oceán pokryt stovkami lidí, kteří křičeli o pomoc věřice, že by někdo mohl přijít. A on mohl. Ale námořníci nebyli ochotní riskovat vlastní bezpečnost a pomocí topícím se jak se jen dá. A toto je křesťanství pro většinu křesťanů. Jsem v bezpečí, cítím se pohodlně (dobře), budu se modlit ... a, samozřejmě, doufám, že někdo pomůže těm tam venku. Zachraňovat život je risk. Něco to bude stát: moje tradice a zvyky, bude mně to stát moji zákonickou předuchovnělost, která hovoří: "Já nejsem takový jako ty a nedokážu pochopit tvůj zkažený životní styl." Většina lidí není ochotna zaplatit tu cenu, změnit se, opustit bezpečnost shromáždění a dotknout se života umírajících. A přesně jako ti v záchranných člunech, pozorujeme bez mrknutí oka, jak se miliony potápějí do beznaděje. Slyšel jsem mocné kázání od jednoho slovenského kazatele, který má vizi do budoucnosti. Řekl, že léta se církev na Slovensku vymlouvala, že nemá zapálení a vizi pro ztracené lidi kvůli tomu, že v zemi vládne komunismus. Ale potom položil ostrou otázku: "Kolik lidí přišlo ke Kristu za těch osm roků, co zde máme svobodu? A co více, kolik v tomto sboru, v této vesnici?" Ve shromáždění zavládlo ohlušující ticho. Nyní se ptám já tebe tu stejnou otázku. Ve svém životě, službě, mládeži - na kolik věcí můžeš ukázat a říci: "Zkoumali jsme Boží vůli, udělali jsme krok víry (poslušnosti) a Bůh vykonal nadpřirozené: změnil lidské životy." Jsi ochotný radikálně riskovat všechno kvůli životům této topící se generace?

Vedení Titaniku je zodpovědné za jeho tragédii. Nemuselo však být! Vůdcové té generace se budou za ni zodpovídat. Ty i já se také budeme zodpovídat před Bohem. Mám utéct? NE! Tím se nic nevyřeší. Odpověď zní: ODEVZDÁNÍ. Jak v tobě žije neomezený Bůh, ty se mu odevzdáš a dovolíš mu, aby bez omezení skrze tebe konal ... Dokážeš si vůbec představit, jaké věci by se mohli díť

V neděli 14.2. bratr Brian kázal na Mk 6,30-44 „Nasyčení 5 tisíců“ a jedním z bodů bylo, že Pán chtěl po učednících, aby oni nasytili zástupy. Učedníci byli postaveni před úkol, který se jim zdál nezvladatelný. Stejný pocit a reakci jsem měla, když jsem otevřela knížku Základy učednictví, zdálo se to nad mé síly. Nedělní kázání mi dalo odpověď, jak se k takové výzvě postavit. „*Pane, sama se na takový úkol necítím, ale je-li to tvá vůle, zde jsem.*“

Samotnému setkání skupinky předchází domácí příprava, kdy nás učebnice vede k zamyšlení nad detaily, které někdy při běžném čtení Bible

přehlédneme, případně nám přijdou nepodstatné nebo tak složité, že výklad přenecháváme povolanejším. Každé otevření učebnice nás navádí k novému pohledu na čtený oddíl a odkrývá význam textu. Třešničkou na dortu je osobní setkání, kdy se modlíme, diskutujeme a povzbuzujeme se navzájem. Čas k tomu vymezený utíká neuvěřitelně rychle.

Z posledního setkání, jehož tématem byl Učedník, mě osobně silně oslovil verš L 5,5 ...*Ale na tvé slovo spustím síť.*

Takže k mému povolání být učedníkem dodávám: „*Mám tisíc důvodů a výmluv, proč to nejde, ale na Tvé slovo, Pane, spustím síť.*“

Anglické písničky pro děti

Mám pro Vás jednu takovou zajímavost a novinku. Minulý rok, kdy v Litoměřicích působili misionáři z Kanady Christy a Miro Rakovi, jsme s Christy vedly v mateřském centru Klubíčko angličtinu pro malé děti. V hodinách jsme se je snažily naučit také nějaké anglické písničky a tak vlastně vznikl nápad tyhle anglické písničky nahrát na CD, aby si je mohly pouštět doma a připomínat si tak text i melodii.

Oslovila jsem našeho pastora Pavla Kalouse, zda by nám při tom našem snažení pomohl (jednak má doma malé nahrávací studio a jednak je to výborný a zkušený muzikant) a myslím, že se nám podařilo vytvořit podařené CD šesti anglických písniček. Kdyby jste měl někdo zájem pořídit toto dílko pro svá dítká či jako dárek někomu jinému, neváhejte mě kontaktovat.

Modlitební předměty

- probuzení v Litoměřicích
- English camp 2010
- noví služebníci do sbor. služeb
- učit se praktickému křesťanství
- růst sboru Ichthys
- partner. sbor v Kansasu /USA/
- Don Harris, misionář /USA/
- Brian Dagen, misionář /USA/
- sbor Ichthys, Stříbro
- skupinka Lukov
- nevěřící rodinní příslušníci
- růst besídky
- vybudování skupinky mládeže
- vlastní budova pro náš sbor
- misijní projekt „Staňkovice“

Pravidelná shromáždění sboru *Ichthys*

Středa – biblická hodina – 17.30 – Tylova 16, Litoměřice (budova Českého červeného kříže)

Čtvrtek - Základy víry - 17.30 (v prostorách sboru od října).

Neděle – nedělní bohoslužba – 9.30 (v prostorách sboru). Program pro děti zajištěn.

– nedělní večerní modlitby – 17.00 (v prostorách sboru).

Oznámení – info

- ☞ „Základy víry“ - každý čtvrtek - 17.30. Prosíme za stálé modlitby.
- ☞ Od dubna začne nová série Základů víry (bude ještě upřesněn termín).
- ☞ Staňkovice - každou třetí neděli v měsíci. Další info v nedělním oznámení
- ☞ K dispozici jsou též záznamy biblických hodin a kázání na CD v mp3 a kazetách.
- ☞ 11. dubna nám kázáním poslouží bratr Don Harris /misionář, USA/.
- ☞ Každou neděli: 8.00 - modlitby s pastorem (Pro každého, kdo se chce modlit „za“.).

Narozeniny:

Požehnání necht' jsou:

Černá Markéta 22. 3.
Nevěčná Eva 29. 3.

K vedení msljního sboru Je povolán starší pastor: ing. Pavel Kalous

služebníci sboru:

nedělní besídka - Dáša Kalousová, Šárka Stejskalová
chvály - Pavel Kalous, Libor Truhlář,
Radka Štolcová, Marcela Trejbalová
každodenní hodina přiml. modlitby - Karel Vinš
nahrávání kázání - Pavel Kalous (mp3)
úklid sbor. prostor - Karel Vinš, Renata Sabóová
knihovna - Radka Štolcová
kuchyňka - Karel Vinš, Emilka Korčáková
nástěnky - Vendy Žaludová
skupinka Lukov - Miroslav Kratochvíl
skupinky 1 a 2 - Brian a Jill Dagenovi

Kontakt:

Ichthys, Palackého 14, Litoměřice 412 01
E-mail: ichthys.litomerice@centrum.cz
Telefon: 416 731 256 kancelář pastora – 24h denně
Mobil: 731 411 704 mobil pastora – 24h denně

Na náš účet můžete posílat své dobrovolné dary a finanční oběti, desátky či firemní sponzorování. Za každý takový příspěvek jsme vám velice vděční. Rádi vám také vystavíme potvrzení.

Děkujeme.

GE Money Bank č.ú.: 166 355 426 / 0600

Malachiáš 3,10 *Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnání? A bude po nedostatku.*

Pro potřeby společenství Ichthys vydává:
© Antiochia ministries. ZDARMA.

Časopis slouží jako informační bulletin sboru *Ichthys* Litoměřice. Sem můžete posílat svá svědectví, podávat inzeráty či jiné příspěvky a to po konzultaci s pastorem sboru. Příprava, sazba, korektury: Š.Stejskalová, J.Mrvková a P.Kalous. Časopis lze zasílat i na email ve formátu PDF. Za obsah odpovídá pastor sboru P.Kalous.